

[Per Møller.]

sig at have uheldige virkninger. Det sker bl. a., at et betænkeligt antal unge tilskyndes til at vælge en uddannelse, der ikke svarer til deres lyst og evner og til fremtidige beskæftigelsesmuligheder. Jo mere den punktvis adgangsbegrænsning udvides, desto mere mærkbar vil de uheldige virkninger blive. Planerne om en — måske endda vidtgående — begrænsning af adgangen til at studere psykologi ved Københavns universitet gør derfor problemet mere aktuelt. Derfor vil det være ønskeligt, om der allerede nu skabes sikkerhed for, at folketinget i den kommende samling vil kunne tage hele dette problem op med henblik på en principiel afklaring.

Første næstformand (Kaj Andresen): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Per Møller: Ud fra såvel menneskelige som samfundsmæssige betragtninger er det meget værdifuldt, at man har et undervisningssystem, der giver mulighed for, at unge kan udnytte evner og lyst til at få den højere uddannelse, som de er interesseret i. Systemet med den fri adgang til studierne er et meget værdifuldt system, og der skal sættes meget ind på at bevare det, hvis det er muligt. Forskellige træk i udviklingen fra de senere år har alligevel skabt en situation, hvor vi må passe på, at vores høje principper og vores ædle idealer ikke kommer til at svæve frit i luften, og dér rejser sig spørgsmålet om, hvordan dette princip bliver administreret, hvordan det fungerer, og hvilke forudsætninger man må opstille for, at dette princip kan fastholdes.

Det er et meget vidt forgrenet spørgsmål, der her toner frem, og mit spørgsmål til ministeren går på, om han vil drage omsorg for, at vi i den kommende folketingssamling i forbindelse med den universitetslovgivning, der forestår, kan få forelagt et grundigt, et alsidigt materiale, der giver folketinget en mulighed for at tage realistisk stilling til hele dette problem.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg er ganske enig med hr. Per Møller i, at det spørgsmål, der her er stillet, vedrører noget meget principielt og væsentligt i ud-

dannelsespolitikken og i planlægningen af de højere uddannelser. Jeg må måske lige ganske kort ridse situationen op, som den er i dag.

For ikke længe siden vedtog folketinget loven om udbygning af de tre bestående universiteter, og i henhold til samme lov skal der næste folketingssamling ske stillingtagen til den videre planlægning af den højere uddannelse.

Ud over loven om udbygningen af de bestående universiteter har undervisningsministeriet følgende store arbejder i gang, der alle vedrører den højere uddannelse. For det første udflytningen af Danmarks tekniske højskole til Lundtofte, der skrider programmæssigt frem. For det andet opførelsen af det nye rigshospital og de dertil knyttede uddannelsesinstitutioner, der også skrider planmæssigt fremad. For det tredje udbygningen af ingeniørakademierne, hvor jeg navnlig vil fremhæve, at der i foråret er opnået tilslutning fra finansudvalget til indgåelse af nye lejemaal i Ålborg. For det fjerde udbygningen af landbohøjskolen.

Det er i korte og grove træk, hvad der ligger fast på indeværende tidspunkt, men det er klart, at planlægningen af den fremtidige højere uddannelse ikke dermed er afsluttet. Der forestår i næste folketingssamling stillingtagen til placering af en del af Københavns universitet og af kommende centre for højere uddannelse. Der forestår desuden stillingtagen til nye uddannelsesformer, til en mere fleksibel opbygning af uddannelserne, til nye eksamensordninger, til en mulig større koordination af uddannelserne og uddannelsesinstitutionerne, til en ny administrationsordning for universiteterne og til problemerne omkring tilgangen til de højere uddannelser.

Det er specielt dette sidste punkt, hr. Per Møller sigter til i sit spørgsmål, og jeg vil naturligvis gerne gøre mit bedste til, at der for folketinget kan foreligge et så grundigt og ajourført materiale som muligt, ikke blot for stillingtagen til det problem, hr. Per Møller rejser, men for stillingtagen i det hele taget til de problemer, jeg har nævnt.

En egentlig planlægning er kun mulig, hvis alle de nævnte forhold tages med i betragtning. Tilgangen af studerende er kun en side, men en væsentlig side af problemerne omkring planlægningen. Det er min